

El Triangle Carlí

Seleccions de la
Comarca Carlina
Pro Fides
Supra Montes

Quousque tandem abutere, Democratia, patientia nostra? Quamdiu nos etiam furor iste tuus eludet?

ELS CENT MIL FILLS DE SANT JORDI

Fa alguns anys, i en defensa del principi de legitimitat, es va crear la Santa Aliança, la primera organització supranacional que propugnà el manteniment del "stato quo" social, econòmic i polític. Els integrants de la Santa Aliança es comprometien a instaurar o reinstaurar governs de naturalesa religiosa i patriarcal. En virtut de la seva responsabilitat davant de la Divina Providència, aquests governs assumien el dret a la intervenció contra tota classe d'alteracions del sistema.

Com a carlins que som, ens costa comprendre les dubitacions i els tebis comportaments del nostre poble. Que no és una Santa Aliança allò que defensa el nostre "status quo" al Golf Pèrsic? ¿Qui dubtaria de titllar-la de Santa Croada contra els infidels que volen desmembrar el nostre ordre econòmic, el nostre benestar i el dels nostres tres o més fills?

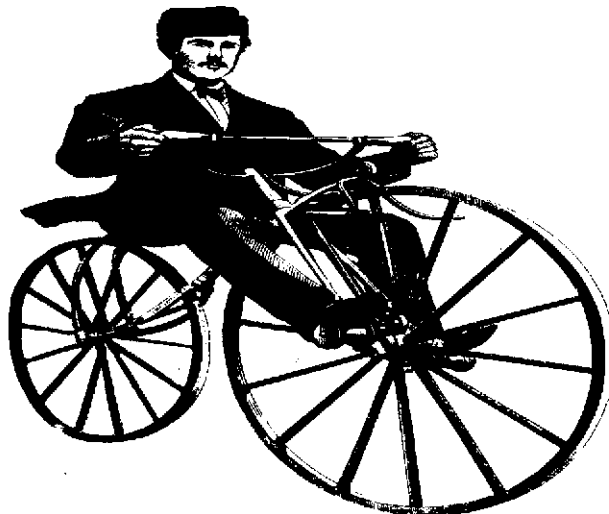
El poble català, poble mariner per excel·lència, no pot quedar-se quiet veient com uns pocs afortunats (gràcies a l'insubstituïble Servei Militar obligatori) defensen les banderes de la legitimitat amb només tres esmirriats vaixells. Estem segurs que l'esperit d'obediència del súbdit català espera una ordre concreta per fer-se a la mar, però helas!, altres problemes ha hagut de resoldre el Molt Honorable en el seu retir espiritual a Queralbs, problemes de fons, profunds... Problemes més propers que no li han deixat temps per fer una crida als catalans, a l'esperit del sometent, als descendents dels Almogàvers, en definitiva.

En el moment de tancar aquesta edició del "Triangle Carlí" aquesta proclama encara no ha estat feta pública, però sabedors dels desigs d'aquell qui ens mana, us podem dir que hem comprès que el seu momentani silenci és una incitació a la saviesa de les decisions de la Societat Civil... ¿És necessària una proclama quan el nostre benestar està en perill? És la Societat Civil, és a dir, tots nosaltres, els qui tenim l'obligació d'anar, avui mateix, al port recreatiu on tenim el nostre iot, armar-lo, hissar la senyera i partir joiosos amb l'esperit del croat endinsat en els nostres cors posant proa al Golf Pèrsic.

L'estol català, la marina que ens ha fet forts al llarg de la Història, tornarà a fer tremolar els infidels i el Molt Honorable somriurà feliç en recuperar les oblidades competències sobre la marina catalana.

Marxem tots plegats, que Ell segurament també vindrà, pel camí de la legitimitat.

OLOT, PARADÍS DELS AFRICANS

El sector més conscienciat de la societat olotina està profundament preocupat pel caire que està agafant el tema de la immigració. Unes declaracions poc afortunades del titular de Benestar Social de l'Ajuntament han sembrat el pànic entre la població. El regidor Pere Masmitjà ha fet unes declaracions a la premsa en què, tot analitzant la situació dels col·lectius àrab i africà de la capital garrotxina (una seixantena d'empadronats, en total) ha dit el següent: *A Olot estan molt bé. Mentre que al Maresme van amb bicicleta, aquí van amb cotxe.*

La gent "de sempre" de la ciutat, capficada des de fa mesos degut que l'apreciació del regidor és totalment certa, tem una allau d'immigració atreta per la publicitat feta pel senyor Masmitjà.

Ja abans de les declaracions esmentades, fonts properes al sector més significatiu de les forces vives olotines havien indicat l'existència d'un creixent malestar per culpa de la descarada prosperitat demostrada pels negres i moros. Una de les persones més representatives de l'Olot "com cal", la qual mantindrem en l'anonimat a petició pròpia, ha comentat visiblement indignada: *Arribarà un dia en què veurem els negres anar amb GTI. I per si això fos poc, ara va i aquest bocamoll fa una crida perquè en pugin més.*

Segons les mateixes fonts, no es descarta que en una propera reunió del Partit es demani la dimissió i l'exili de l'inconscient edil.

Pere Maragall de Macias

Els diàlegs de Mossèn Torrabadella

Bartomeu Torrabadella i Badia havia tornat a Cervera després de la seva estada a Barcelona. Ara, entre les parets de la Universitat, es creia segur i protegit. Allà tenia la sensació que les coses no canviaven, sinó que evolucionaven, de mica en mica, constantment, però sense presses, mentre que a l'exterior tot es capgirava d'un dia per l'altre. Era una sort poder aturar-se en la pau d'aquella il·lustre acadèmia. Tranquil i assossegat, va rebre en les seves estances en Francesc Noguera i Rocafiguera, catedràtic d'institucions i canons. Amb ell mantingué un interessant canvi d'impressions:

-Crec que per tal que triomfi la sagrada causa del nostre amable sobirà, el senyor Carles V, cal planificar minuciosament un programa d'actuacions que proposi solucions als problemes de la nació, mentre que a la vegada es preservin les raons de la nostra lluita.

-Senyor Torrabadella, perdoneu-me, però no heu dit res.

-Què voleu dir? No he dit res?

-Qui ha d'explicar-se sou vós. Aquesta parrafada que acabeu de proferir està molt bé com a argument proselitista, però francament, creieu que ha d'ésser així?

-Ara sóc jo qui no comprenc. Per què us sobta la meua proposta? O millor dit, el meu anhel. Per què el nostre combat ha d'ésser improvisat i precipitat? No basem la nostra acció en els principis inalterables de la tradició? La nostra política és immutable. Per què no ens ha de permetre, aquesta circumstància, que puguem preparar un pla per dirigir l'Estat?

-Però Bartomeu, baixeu dels núvols... Com voleu dirigir el país amb un programa preestablert?

Com es pot fer política d'una manera sobtada o casual? Cal projectar una conducta de govern per portar el nostre esforç a l'èxit. No toqueu a morts, mossèn. Creieu que l'acció de govern pot estar convinguda per endavant amb un poble com el nostre? En qualsevol moment pot sortir l'inesperat que capgiri l'"stato quo". La política, perquè sigui efectiva ha d'ésser elàstica i flexible, que permeti posar remei a qualsevol impensat esdeveniment.

-Mossèn Francesc, com podeu ésser polític si considereu la política un desordre?

-Precisament la política és desordre que no cal pas ordenar. Un cop s'ha comprès, cal jugar-hi amb les regles establertes, però no es pot anar contracorrent.

-Això que dicu no és cristià. Us hauria de donar vergonya de vestir els hàbits de l'Església Catòlica i Apostòlica.

-No em feu riure! El Catolicisme ha contribuït a mantenir el desori del món. Aquest és el nostre magisteri. La tradició consisteix a mantenir el desgavell social per tal que els qui són capaços de comprendre'l puguin mantenir els seus privilegis.

-Sou boig, parreu per boca del diable, la nostra tasca és redimir la Humanitat i menar amb virtut el poble.

-El poble no sap el que vol, és banal, estúpid i cretí. Recordeu, si no, el motí d'Esquillace? El marquès era odiat perquè era estranger. Però Leopoldo de Gregorio es fotia de l'aversion del populatxo, alliberà el comerç de grans i allò produí un encariment dels preus dels productes de consum que se sumà a les males collites d'aquells anys, però la gent ho suportà. I sabeu quan es revoltaren? Doncs en el moment en què el cínic estadista prohibí l'ús de la capa llarga i del capell xamberg. Una qüestió de moda féu rebel·lar-se aquells famèlics pàries. Cregueu-me, les reaccions dels habitants d'aquests reialmes són imprevisibles. En qualsevol moment la manca de bravesa dels braus d'una cursa pot convertir-se en un aldarull que acabi en tragèdia.

El col·lega de la veritat

ECONOMIA I FINANCES CARLINES

PARADISOS CARLINS: BAHREIN

Bahrein és un arxipèlag de 33 illes, al mig del Golf Pèrsic, golf que avui dia gaudeix de merescuda anomenada. Fins fa un mes i mig tothom tenia aquest país per un model d'estabilitat i de prosperitat, malgrat que les seves reserves de petroli s'acabaran aviat. La seva reputació era deguda a una bona infraestructura de comunicacions, a un eficaç sistema bancari i a la creació i oferta als inversors de societats no subjectes a cap impost, anomenades "Sharikat Musahmah Muqfalah". Dintre d'aquest context, comparable a d'altres paradisos, ha contribuït amb originals innovacions, com les accions nominatives, els dividendes de les quals són pagables al portador.

Els estudiosos de la ciència carlina ens hem interessat en casos com el de Bahrein perquè són excel·lents laboratoris on analitzar les contradiccions internes que commouen els estats. Tot i que el país porta el nom d'emirat, el seu senyor natural no duu el títol d'emir sinó el de

"xeic", i, d'una manera molt carlina, el primer ministre és germà seu. L'any 1973, sense que ningú no els hi obligués, varen atorgar al populatxo una constitució democràtica, però la varen suprimir dos anys més tard. Aquestes són vacil·lacions que fan perdre la confiança dels estalviadors i, abans no sigui massa tard, només queda el remei que el "xeic" deixi d'anomenar-se d'aquesta manera absurda i es decideixi per autocoronar-se Rei.

Si no segueix aquest consell que li oferim des de la dialèctica carlina, qualsevol califa es farà la il·lusió de ser el seu superior natural i li ocuparà el territori. I si no ens creu, que n'apregui dels Comtes de Barcelona, que mai no varen gosar dir-se reis de Catalunya, i així li ha anat al seu desgraciat país.

Ramon Llätzer de Dou i de Bassols.